

Haykırdığım Kadar Yalnızım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Haziran 2018

Aslına rücu eden göğün ırmaklarında dolaşan kafiyede tadında istilasını yine beylik zincirleme kazalarında usul yüreğinin, dün bazlı bir istikametten yolu düşüp de yarına.

Varlığın hikmeti sanki yorgun bir telaffuz acziyeti beşerin, kuramları ihlal edip kuruntulara sebebiyet veren.

Göğün şafağına tutsak yıldızdan düşüp de yolum gece benzeri bir hüznü baş tacı yapmaktan imtina etsem de ve elleri böğründe şiirin ben geçişler yapıyorum, kırık zamanın illet tezahüründe günü nasıl oluyor da yirmi dört saat olarak bölüyoruz hâlbuki zaman özürlüyüm ben ve neşe özürlü yörüngemde nameler serpiyorum sessizliğin coğrafyasına.

Kıtalarda soluk bulutlar var yine efkârın boğumlarında, gök kubbenin esiri olmuş nice bulut...

Ufkuma hâkim dünüm; dün menşeli mutluluğum hani neredeyse düşeceğim yakasında hayatın ki çok da umurunda... ne insanlığın tutulduğu o tek hücre ne de nefsin hükmünün sona ermediği cehennem kaçkınları...

Mecburi istikamet...

Gölgesi olmayan bir ağaca toslayıp anlıyorum hanyayı konyayı belki zifirin etkisidir belki zulmün nefesine iştirak eden yarı ölümlü beyitlerdir az sonra kopacak fırtınada kaçacak değil aradığım.

Nöbetimi yeni devraldım.

Sürrealist bir kaçıştan yeni döndüm aslında kaçkın imgelerin boğazına sarılıp o kördüğümü çözmek adına ettiğim hasbihal itibariyle adımın deliye çıktığı sessiz mahkeme.

Sevmek nasıl ki maruzatım... kuru başıma kimi sevdiysem...

Yalan mademki uzağımda kalan... gerçeklere ulaşmak adına yalanlara sığınmak zorunda kalıp gerçekleri kurgularken köhne bir şiirde takılmışlığım ve zaman beni çoktan nakavt etmişken.

Özrüme sahip çıkıp...

Yalanların bitiminde ben pembeye kanıp...

Siyah çoktan kanıma girmiş olsa da...

Kırdığım hangi pot ise ve devirip posta koyduğum acıdan da fazlası yine içimdeki haşmetli duyguların tefsirini yazmak adına.

Dingin buklesinde rüzgârın salındığım; zaman menşeli kayıplarımın pek de umurumda olmadığı...

Kulvarında beyitlerin, sır kâtipleri var gecenin ve ölü padişahın.

Tutsak olduğum kadar tutarsız duyguların hicvinde bir köhne şiirim adeta yine içimdeki patavatsızlığa ramak kala kıyametin kopacağına delalet şu deli sağanak.

Zaman tesirli bombayım; zamandan yana derdim; zamansız dünyalığım ve amansız insanlığım aslıma şerh düşmekle insanlığımı tescillemek arasında sayısız kez gidip geldiğim.

Gecenin büyüüne tavım ve görünmez bilinmez ne ise kim ise yine içimdeki iksire sevdalı...

Düşlerin şevkinde aksayan ne ki?

İç sesimden yoksun olduğum bin yıllık ömrümde yazdığım ne ki şu son birkaç sene?

İtiraf etmeyi diliyorum anbean ve içimin kuytularında büyümeyi erteleyen o çocukla iştiğalim.

Bir kör gözüm bir duymaz kulağım var iken fı tarihinde, meşrebi geniş söylemler çalınıyor da kulağıma ve şahit olduğum izleklerde büyüyen retinasına nasıl ki vakıfım gönül gözümün...

Şehit olmayı diliyorum.

Şehir olma özlemim baki.

Aşk ne kursağımda ne de çalınan umutlarımdan eksilir ne de olsa aşkın şeceresinde bir kör noktayım bir o kadar sevdalı olduğum hayatın elemiyim bazı bazı belki köhne bir zihin belki tutsak bir şiir belki çocukluğumdan bu yana terk etmediğim hayallerim...

Fevri dokunuşlarım var.

Fevri sevda masallarım.

Fevri kimliđim bazen boyutsuzluđuma damga vurduđum bazen bayat ekmeđi suya banıp Őükür ne demekmiŐ ant içtiđim rahmete biat, elemi de kederi de yolcu ettiğim.

Tüfeklerin nazarında kurŐuna dizildim bir ömür, yüreklerin kurŐun ağırlığında taŐıdıđı sevda ve özlem neymiŐ, ezberledim surelerin ardından okuduğum her fırsatta sabır kadar yeknesak o duyguya olan hayranlığım: zor olsa da dayanmak; imkânsız olsa da kavuŐmak; yalan olsa da dünyadaki nimetler...

Ölümün tok nefesinde boyun eğdim hangi sevdiğimse arkasından ağıtlar yaktığım aslıma riayet edip ön koŐul bildiğim rahmetin tutsaklığında ben kadere olan boyun eđmiŐliđimle mermer kadar beyaz alnımda belki mezar taŐımda yazılmasını vasiyet ettiğim o Şiir.

Haykırdığım kadar yalnızım.

Haykırdığım kadar sevdalı.

Haykırdığım kadar dünyanın nimetlerine karşı umarsız.

Őimdimin Őefaatinde; dünümün de külliyesine ve azınlık bildiğim duygularımda ordular kadar geniş muhteviyatı ile ben derlerken masalları, Őiirleri ve bilinmezin hicvine yenik düşüp de aşkın imzasına tutkulu.